

เล่าเรื่อง.. จากเพื่อน

ถึงเพื่อน

ชุติน...

สวัสดิคุณหมอ ผู้ปกครองและเพื่อนๆ สมาชิกทุกท่าน คอลัมน์จากเพื่อนถึงเพื่อน ฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๑ ของปี ๒๕๖๒ กันแล้ว ผ่านไปอีกปีแล้ว แต่ละท่านได้ทำอะไรที่เป็นเป้าหมายกันและทำได้สำเร็จกันมั๊ยคะ ส่วนตัวผู้เขียนเองก็มี สำเร็จบ้าง ไม่สำเร็จบ้าง และยังมีอีกหลายสิ่งที่เป็นเป้าหมายที่ต้องทำให้สำเร็จ และยังคงก้าวต่อไปยังไงก็ขอเป็นกำลังใจให้ทุกๆ ท่านคะ

ฉบับนี้จะเขียนเรื่องของความรักเพราะฉบับนี้ก็จะรวมๆ ไปถึงวัน “วาเลนไทน์” วันแห่งความรักและวันครอบครัวของเทศกาล “สงกรานต์” เลย

“ รักให้เป็นไม่เป็นทุกข์ ต้องเริ่มที่รักตัวเองก่อน ”

เพราะว่าถ้าเรารักตัวเองเป็นเราก็จะรู้จักที่จะรักคนอื่นเป็นเช่นกัน คนทุกคนอยากรักเป็นแต่ไม่รู้จะเริ่มอย่างไร ไม่รู้ว่ารักอย่างไร ยกตัวอย่างง่ายๆ ที่บอกว่ารักตัวเองก่อนแล้วกันนะ คือส่วนใหญ่เพื่อนๆ สมาชิกทุกๆ ท่านก็จะเป็นผู้ป่วยธาลัสซีเมียกันอยู่แล้ว การที่เรารักตัวเอง คือเราต้องรู้ว่าเมื่อถึงเวลาที่เราจะต้องหยุดงานหรือหยุดเรียน แบ่งเวลามาเพื่อดูแลตัวเอง มาพบคุณหมอ มารับเลือด และทานยาขับเหล็กให้ตรงเวลา นั่นก็นับว่าเป็นการรักตัวเองแล้วละ

ส่วนผู้ปกครองที่มีบุตรหลาน หรือต้องดูแลคนในครอบครัวที่เป็นผู้ป่วยธาลัสซีเมียอยู่แน่นอนเลยทุกๆ ท่านจะบอกเป็นเสียงเดียวกันเลยใช่ไหมคะว่า ก็รักเค้าเนะ ดูแลอย่างดี เป็นห่วงค่านั่นนี่สารพัด อยากได้อะไรอยากทำอะไรก็ไม่ขัดใจ เพราะสงสารที่เค้าเกิดมาเป็นแบบนี้ อันนี้ผู้เขียนอยากจะกระซิบบอกสักนิดนะคะ อย่ารักแบบผิดๆ หรือว่ารู้สึกผิดที่ทำให้เค้าเกิดมาเป็นแบบนี้คะ คนเราทุกคนเลือกเกิดไม่ได้หรอกคะ แต่เลือกที่จะใช้ชีวิต

ให้เป็นในแบบที่เราต้องการได้ ไม่อยากให้คิดว่าคนที่ป่วยเป็นโรคนี้นี้ ไม่สามารถทำอะไรได้ เรียนหนังสือไม่ได้ เรียนจบไปก็ไม่มีคนจ้างทำงาน ผู้เขียนอยากให้สภาพและความคิดแบบนี้ออกไปเลยนะคะอยากให้ผู้ปกครอง รักผู้ป่วยในครอบครัวแบบพอดี ให้กำลังใจ เค้าอยากทำ ในเรื่องที่ดี คอยสนับสนุนให้เค้ามีความมั่นใจในการที่จะทำสิ่งต่างๆ พร้อมกับเรียนรู้เรื่องโรคให้เข้าใจถึงการรักษา ยอมรับการเจ็บป่วยและปฏิบัติตามคำแนะนำของคุณหมอ เพียงเท่านี้บุตรหลานของท่านที่เป็นโรคนี้นี้ก็จะมีสุขภาพที่ดี เพราะได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องเขาก็จะสามารถทำอะไรต่างๆ ได้ตามที่เค้าต้องการ และเมื่อเค้าโตขึ้นเค้าก็สามารถแบ่งปันความรักเป็น รักคนในครอบครัวเป็น และที่ผู้เขียนได้เห็นตัวอย่างมามากก็คือ ผู้ป่วยแต่ละคนสามารถมีงาน มีธุรกิจทำ มีแฟน มีครอบครัวและมีลูกที่น่ารักมีครอบครัวที่อบอุ่นก็มาก อาจเป็นเพราะว่าเค้าได้รับความรักมาแบบอบอุ่นจากคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครองที่รักและเข้าใจเค้าจริงๆ นั่นเอง

สุดท้ายผู้เขียนอยากให้ทุกๆ ท่านรักตัวเอง เพราะถ้าเรารักตัวเองได้เราก็จะสามารถแบ่งปันความรักให้คนอื่นได้ ไม่ใช่เป็นฝ่ายที่จะรับความรักเพียงอย่างเดียวสามารถให้ความรักคนอื่น เข้าใจคนอื่นได้ด้วยและขออวยพรให้ทุกๆ ท่านมีความสุข สุขภาพแข็งแรง สมความปรารถนาในทุกๆ สิ่งในปีหมูที่กำลังจะผ่านเข้ามา และทำสิ่งใดขอให้หมูๆ กันทั้งปีเลยนะคะ

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าคะ

ชุตินกร พูลทรัพย์

เขียนเรื่องราวมาแลกเปลี่ยนหรืออยากเล่าเรื่องของท่านได้ ส่งมาที่

champou.71@gmail.com